Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

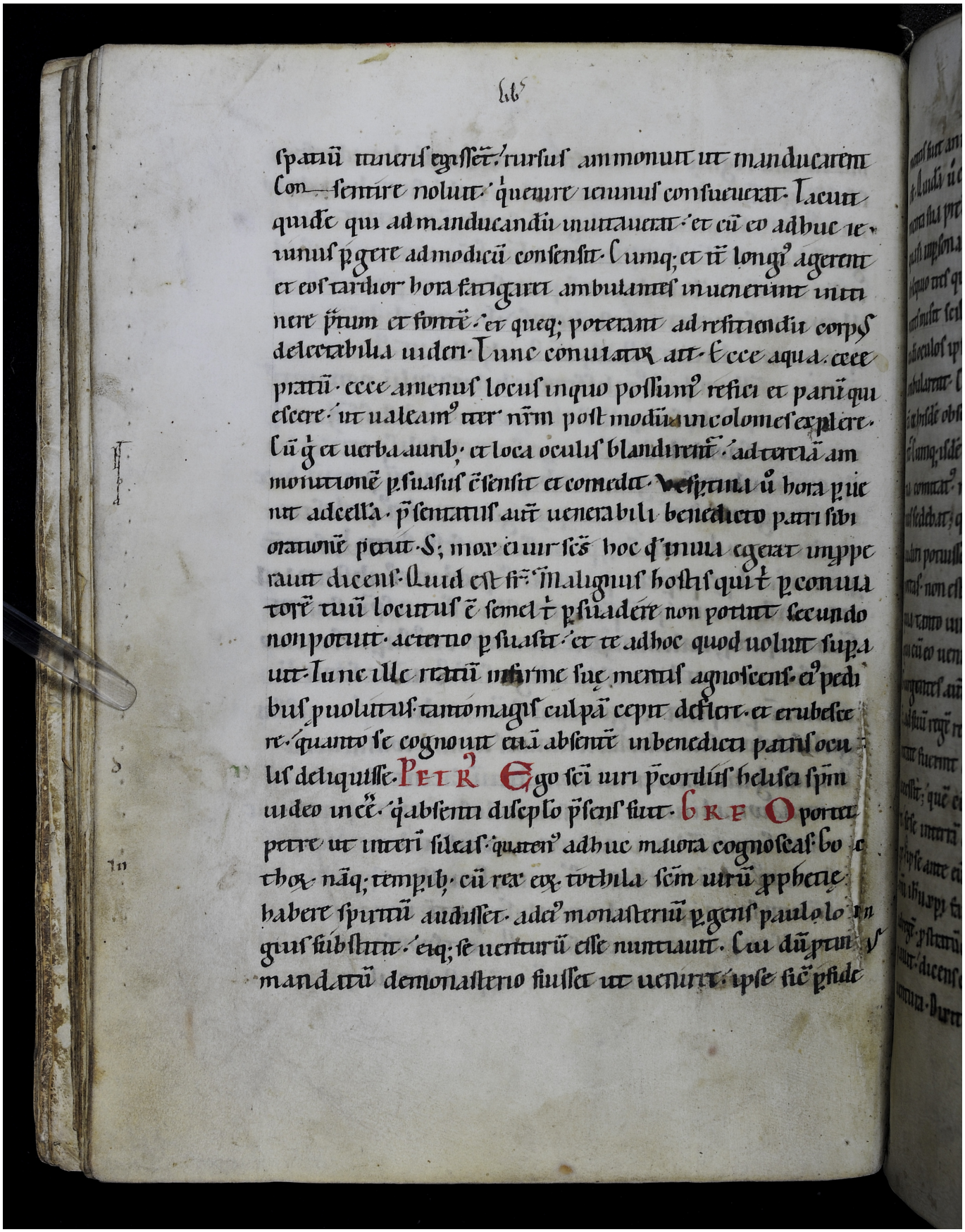

spatiū manuis egressū. rursus ammonuit ut manducarent
Con— sentire noluit. q̄ueuit iuuenis consueuerat. Tacuit
quidē qui ad manducandū inuitauerat. et cū eo adhuc iu-
uenis p̄gere ad modicū consensit. Cumq; et tū longē agerent
et eos tarditor hora fatigaret ambulantes inuenerunt inter
nere p̄tum et fontē. et queq; poterant ad refrigerandū corpus
delectabilia uideri. Tunc conuitator ait. Ecce aqua. ecce
pratū. ecce amenus locus in quo possumus refici et paruū qui
escere. ut ualeamus ter nūm post modū uncolomes explere.
Cū ḡ et uerba aurib; et loca oculis blandirentur. ad tertiā am
monitionē p̄suasus ē sensit et comedit. Vesperam ū hora p̄ue
nit ad cellā. p̄sentatus autē uenerabili benedicto patri sibi
orationē petiit. S; mox ei uir sēs hoc q̄ fecerat imputare
cepit dicens. Quid est fr̄e. Maligni hostis quit p̄ conuiua
tore tuū locutus ē semel t p̄suadere non potuit secundo
non potuit. aeterno p̄suasit. et te adhoc quod uoluit supa
uit. Tunc ille retatū infirmitatis suę mentis agnoscens. eū pedi
bus p̄uolutatus tanto magis culpā cepit deflere. et erubesce
re. quanto se cognouit eum absentē inbenedicti patris ocu
lis deliquisse. PETRUS Ego sci uiri p̄cordius helisei spm
uideo in ē. q̄ absenti discipulo p̄sens fuit. GREGORIUS Oportet
petre ut uiri silcat. quatenus adhuc maiora cognoscat. Bo
thoz. nāq; tempib; cū rex ex torbida sēm uiri ppheti
habere spuritū audisset. ad monasteriū p̄gens paulo lo
gius substitit. eiq; se ueniturū esse nuntiauit. Cui dū p̄tinus
mandatū de monasterio fiuisset ut ueniret. ipse sicē p̄fide